

(Račte laskavě přepočítat.) Z toho plyne, že takové čistokrevné štěně hrubosrstého foxteriéra má pro bratra cenu 2999 Kč. Rád bych věděl, nač podle toho přijde čistokrevné štěně řekněme lva berberského.

Někdy se udělalo v domě takové zvláštní ticho, Dášeňka byla někde v koutě tichá jako pěna; chválabohu, oddychl si člověk, to psisko mizerné tam nejspíš usnulo, dá aspoň na chvíli pokoj. Za nějaký čas je to ticho už drobet podezřelé; člověku to nedá a jde se podívat, cože je Dášeňka tak dlouho klidná. Dášeňka se vítězně zvedá a vrtí ocáskem: pod ní jsou cucky a třísky něčeho, na čem se už nedá poznat, co to vlastně bylo. Myslím, že to byl kartáč.

3. Neméně důležité jsou jiné sporty, například přetahování. V tom jí obyčejně musí pomáhat maminka Iris; a protože pejskové nemívají k použití lano, slouží jim k přetahování, co tak najdou: klobouk, punčocha, tkaničky střevíců a jiné užitečné předměty. To se rozumí, máma Dášeňku přetáhne a vleče ji po celé zahradě; ale Dášeňka nepovolí, zuby stisknutý, jen oči poulí a nechá se smýkat tak dlouho, až se dotyčné lano přetrhne. Není-li po ruce máma, lze pěstovat přetahování i bez ní, například s prádlem pověšeným k sušení, s fotografickým aparátem, s květinami, se sluchátkem telefonu, se záclonami nebo s anténou; ledacos se najde v člověčí boudě, na čem lze vyzkoušet sílu zubů i svalů, vytrvalost a sportovního ducha.

4. Řeckořímsko-psí zápas je další, a pokud se Dášeňky týče, také nejoblíbenější cvik těžké atletiky. To se obyčejně Dášeňka vrhne s nádhernou bojovností na mámu a zakousne se jí do nosu, do ucha nebo do ocásku; máma setřese odpůrce a popadne ho za krk; nastává takzvaný infighting, to jest, oba borci se kutálejí v ringu (zpravidla na trávníku) a není vidět nic než neobyčejné množství předních i zadních nohou zmítajících se v chumlu chlupů, někdy to zakvikne, někdy z toho vítězně mávne ocásek, oba zápasníci divoce vrčí a dorážejí na sebe všemi čtyřmi, načež Iris vyskočí a oběhne třikrát celou zahradu, pronásledována bojovnou Dášeňkou; pak to začne znovu. To se rozumí, máma předvádí exhibiční zápas, nekouše doopravdy; ale Dášeňka v zápalu boje rve, trhá a kouše maminku, co jen síly má. Chudák Iris nechá v každém zápase nejeden chlup; čím víc roste, sílí a ježatí Dášeňka, tím je máma rozedranější a vypelichanější. Inu, s dětmi je kříž, to vám dosvědčí vaše maminka.

Někdy už chce mít máma pokoj a uklidí se někam před svou nadějnou dcerou; tu tedy se Dášeňka potýká se smetákem, svádí rozhořčený boj s nějakým hadrem nebo podniká neohrožené výpady na lidské nohy. Přijde návštěva, a Dášeňka se jí bleskurychle vrhne na kalhoty a rve je. Návštěva se nuceně usmívá, myslí si "Jdeš, neřáde", ale ujišťuje, že má moc ráda pejsky, hlavně když se jí pověsí na nohavice. Nebo se Dášeňka takovému hostu vrhne na střevíce a tahá z nich tkanice; umí je rozvázat nebo utrhnout, než ten pán řekne pět (například "Pro pět ran"), a má z toho ukrutnou psinu (ne ten pán, ale Dášeňka).

5. Vedle toho Dášeňka se zálibou provozuje rytmiku a cvičení prostrná (například drbání zadní nohou za uchem nebo pod bradou nebo zakusování domnělé blechy ve vlastním kožiše, kterýžto cvik slouží k pěstění grácie, ohebnosti a vůbec přízemní akrobacie).

Nebo někde v záhonku květin pěstuje trénink v zákopnictví; jelikož je z rodu teriérů čili myšařů, učí se vyhrabávat ze země myšičku. Musel jsem ji občas vytáhnout za ocásek z díry, kterou vyhrabala; ji to zřejmě baví, ale mne ne - prosím vás, čouhá-li člověku ze záhonku místo kvetoucí lilie jenom psí ocásek, je to trochu, abych tak řekl, pro zlost. Mně se, Dášeňko, zdá, že to už s tebou nepůjde; nic platno, budeš muset jít z domu. Ba, povídá maminka Iris moudrýma očima, ono to už s tou holkou nepůjde. Koukej, člověče, jak od ní vypadám celá oškubaná a umolousaná; nejvyšší čas, aby mi narostly nové šatičky. A pak, heleď: já už tu sloužím pět let - jednomu je přece jen líto, když se každý mazlí jen s tou nezbedou a mne si skoro nevšímne. Abys věděl, ani se nenažeru - ona si sežere své, a ještě

jde do mé misky. Žádný vděk, pane. Už je načase, aby to děvče šlo někam do služby.

A tak nadešel den, kdy si pro Dášeňku přišli cizí lidé a odnesli si ji v aktovce za našeho horlivého a blahovolného ujišťování, jaké je to znamenité a hodné štěňátko (toho dne rozbila ještě okna v pařeništi a vyrvala ze země celý záhonek mečíků), jak je způsobná a mírná a vůbec, takového druhého štěněte už není. Tak spánembohem, Dášeňko, a dělej dobrotu.

V domě je blahodárné ticho; chválabohu, teď už se nemusí člověk pořád děsit, jakou škodu či neplechu to zatrapené psisko kde ztropí. Zaplať pánbůh, že je pryč. - Ale ono je najednou až mrtvo v domě. Nu, co to? Lidé se sobě vyhýbají, aby se nemuseli dívat navzájem do očí; člověk se ohlíží po všech koutech, a ono nikde nic, nikde loužičky -

V psí boudě mlčky, jen mrkáním, pláče oškubaná a utahaná maminka Iris.